

at diskutere det Spørgsmaal, som ligger bagved, det store principielle Spørgsmaal om Garantien for den personlige Frihed overfor administrative Indgreb. Det er jo det store principielle Spørgsmaal, som ligger bagved, og dette maa man kunne diskutere uden at udsætte sig for paa nogen Maade at blive mistænkeliggjort. Ministeren har selv erklæret, at han tidligere har været af den Opfattelse, at der ikke var Hjemmel til at gøre noget saadant, og naar en saa udmærket og højt begavet Jurist som den højtærede Justitsminister indtil for ganske kort Tid siden har kunnet staa paa et vist Standpunkt, maa man dog have Lov til at sige, at dette Standpunkts Rigtighed eller Urigtighed ikke paa Forhaand kan være udenfor Diskussion.

Ministeren følte sig i særlig Grad overbevist — foruden naturligvis af sin egen Eftertanke — af Erklæringerne. Det er lidt vanskeligt at vurdere dem efter en Oplæsning, men jeg tror dog ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger om Professor Wimmers Erklæring, at den kun i meget ringe Grad egnede sig til at underbygge den højtærede Justitsministers Standpunkt. Professor Wimmers Henviisning til tidligere Tid er ikke afgørende. I Nutiden maa man operere med Nutidens Begreber, og om selve Nutiden hørte jeg meget lidt i Professor Wimmers Erklæring. Derimod hørte jeg en Del om Fremtiden, det, vi Jurister kalder *de lege ferenda*, hvordan det bør være, naar man lovgiver om dette Spørgsmaal. Det kan være overordentlig interessant, thi Professor Wimmer er en Autoritet paa dette Omraade, men det har intet at gøre med Spørgsmaalet om, hvorvidt der nu foreligger Hjemmel for at gøre det.

Og naar den højtærede Justitsminister sagde om Professor Bentzons Erklæring, at den gav ham fuldstændig Ret, forekommer dette mig ogsaa noget mindre sikkert. Professor Bentzon søger Hjemmelen — for det maa erkendes, at han saaledes, han mente, der fandtes en saadan Hjemmel — i Analogi og i Nødret. Derom vil jeg nu gerne sige, at Nødret er et Begreb, som det er i ganske særlig Grad farligt at faa bragt ind i denne Diskussion, fordi Nødret savner enhver objektiv Grænse. Det maa f. Eks. være muligt for en Regering, der

i en kritisk Situation angribes af en halvgal Person, som er i Besiddelse af store Evner til at ophidse Masserne, at sige: Dér har vi en Mand, han er ganske vist ikke sindssyg, og han er heller ikke aandsvag, men han er psykisk abnorm, og han er farlig for Samfundets Sikkerhed — og saa vil Regeringen paa ganske samme Linie som her kunne sige: Den Mand tager vi — og saa er vi i Virkeligheden vendt tilbage til de berygtede *lettres de cachet* fra Tiden før den store Revolution i Frankrig. Jeg ser, at den højtærede Justitsminister trækker stærkt paa sit højtærede Smilebaand, men det er nu alligevel ikke helt rigtigt at gøre det med Hensyn til dette Spørgsmaal, for Justitsministeren staar jo som Vogter ogsaa, og det har den højtærede Justitsminister i sin Tale netop fremhævet.

Professor Bentzon siger, at det er ikke afgørende, at Manden ikke er sindssyg, og han siger, at det er ikke afgørende, men uheldigt, at han er dømt som fuldt tilregnelig. Deri er jeg ganske enig med Professor Bentzon. Det er netop det, som er det særdeles vanskelige i denne Sag, at denne Mand af Domstolene er behandlet som fuldt tilregnelig. Fra den Tid, da jeg studerede Jura, er der faa Ting, der paa mig har gjort et saa klart og overbevisende Indtryk som Professor Goos's Udvikling af den Værdi, det er at blive erklæret for fuldt tilregnelig, idet han netop fremhævede, at med det at blive erklæret for utilregnelig ganske vist fulgte den Fordel, at man slap for Straf, men der fulgte ogsaa det meget betydelige Minus med, at ens personlige Frihed saa ikke var sikret med de Værn, der i et moderne Samfund omgiver den fuldt tilregnelige frie Mand. Det er netop dette, som gør denne Sag saa vanskelig.

Professor Bentzon siger saa videre, at det afgørende er, at han er saa abnorm, at han er ganske ude af Stand til at beherske sig. Og her kommer vi til det Punkt, hvor vi, som jeg begyndte med at sige — og det vil jeg atter understrege, for jeg ønsker ikke at misforstaas paa dette Punkt —, alle er enige, at det er i høj Grad ønskeligt, at Samfundet kan værnes mod denne Mand, netop paa den Maade, som den højtærede Justitsminister